

1883-07-06

SENDER

Wilhelmine Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Classens Have

Recipient's location:

Civita d' Antino

Mentioned people:

H.C. Aggersborg

Niels Nørgaard Aggersborg

Pauline Aggersborg

Susette Cathrine Holten

Anne Irgens

Thorald Læssøe

Susette Maribo

Hildegard Wittrup

Archive:

Mappe 16 nr. 45

TRANSCRIPTION

Classens Have d 6 Juli 1883

Kasse 16

Brev 45

Besvaret

Min kjære Joakim!

Det var en slags Sparsommelighed der fik mig til ikke at skrive da Onkel og Anna skrev, thi jeg skyldte Dig jo allerede den Gang Brev, men jeg mente Du skulde ikke have saa meget paa en Gang, men nu faar Du jo rigtignok dette Brev meget senere end det den Gang var min Mening. Vi har haft en deilig Tid her i Classens Have, her har været og er ogsaa nu meget smukt, og i den seneste Tid har vi haft en deilig Sommervarme, sommetider 23-24 Grader i Skyggen, der er nok dem som vaander sig ved den Varme, men Onkel og jeg synes det er rart at kunde føle man har Sommer, det sker dog ikke saa ofte her hjemme. Det kan nok være at disse varme Dage flere Gange har lokket mig fra at skrive, jeg fandt at jeg ikke var oplagt til at skrive, men Sandheden var, at jeg var doven (det er jeg ret) jeg vilde hellere side og drive og indsuge og nyde alt det Stemningsfulde som Naturen giver paa saadanne Dage, eller

•2•

ogsaa have et Arbejde som ingen Tanker fordred thi jeg gad ikke tænke, det vil sige ikke tvinge Tanken ind i Form og Regel saa den kunde nedskrives, thi ellers naar Tankerne fløi ubundne om som de helst vilde da vare de meget ofte hos Dig kjære Joakim, jeg var ikke fri for at føle Uro for Dig naar jeg læste om Coleraen i Ægypten jeg ønskede mange Gange at Du havde lige saa langt til Ægypten som vi. Jeg blev inderlig glad ved Dit Brevkort, det er saa deiligt at vide Du har det godt, og saa at Du vil være forsigtig og søge de sunde Steder naar Du føler Du trænger til det, ja jeg stoler paa du altid vil blive den Gamle og fornuftige. Den 7. Det blev mig for varmt igaaard at vedblive med at skrive, jeg maatte ind i Haven til Anna, der var friskere, i Dag har vi et yndigt stille Veier med lidt Regn gid den maatte blive stærkere det kunde vi trænge til. I næste Uge reiser de fleste af vores kjære Venner bort, det bliver noget ensomt for os mest for Onkel, paa Mandag tager Apothekeren til Haderslev, Lemvig og Viborg, paa Onsdag reiser Pauline Hildegard og Marie til Hellebæk for at blive en Maaned

•3•

samme Dag drager Cathrine til Veile med Læssøs derfra tager hun til Aarhus til Jensens og saa skal hun igen samles med Læssøs i Viborg. Vi kommer ikke til at see stort mere til Cathrine i Sommer thi efter denne Tur

tager hun til Sverrig, men det faar dog være det samme om ogsaa vi kommer til at savne og længes lidt det er dog godt at de Unge kan komme ud og röre sig blandt andre Mennesker og glæde sig medens de ere unge. D 10. I Haab om at Du endnu kan huske hvad Du skrev i Dit Brev af 30 Mai, om Toierpælen kan jeg ikke lade være med at bringe samme Pæl paa Papiret igjen, thi jeg har stor Lyst til at modsige Dig, ikke for Strandbyfolks skyld, den fortjener intet Forsvar. Jeg forstaaer godt hvorledes den ubundne Fantasi kan arbeide og [?], vi har vist alle noget af den Evne til at omskabe og forskjønne det givne med Livet i os selv det kommer kuns an paa hvorledes Fantasien bliver paavirket, men hvorledes Toierpæls Teori skulde kunde anvendes paa Scenen det kan jeg ikke forstaa jeg synes netop at alle Bestræbelser hvor der er tale om Kunst gaar i en modsat Retning, søger man ikke at gjengive alt synligt [?] skabt saa naturtro og sandt

•4•

som det er muligt, mener Du at denne Stræben dræber Aand og Fantasi, kan Aanden da ikke saa leve i et Verk hvor alt det Underordnede er gjort med Troskab og Sandhed, jeg spørger kun thi det kan jo være jeg slet ikke forstaaer det, men jeg har troet herpaa, og tænkt mig at det var det Maal man stræbte hen til og som en Gang vilde blive naaet. Dersom Du en Gang imellem vil sende os et Brevkort saa vi kan see hvordan Du har det saa vilde vi være glade derfor, det er jo ikke altid man kan have Tid eller Lyst til at skrive lange Breve men naar man saa dog kan faa vide hvordan de kjære Fraværende har det, saa kan man tænke paa dem med mere Roe. Cathrine har vel fortalt Dig at hun til October tager fra Læsös til Fru Maribo, det kan maaske være meget godt for hende hun kommer sagtens til at före et mere stille Liv en hidindtil og hun vil vel ogsaa faa alvorligere Interesser hos Læssös blev hun taget saa meget fra Hjemmet thi vi vilde alle have fat i hende, jeg troer det er Trangen til at gjöre noget Nyligt og Længsel efter at være noget for andre, det har givet hende Tanken og hun vil vist blive meget for Fru Maribo, men hun er en merkverdig bestemt og handledygtig Karakter hun bestemmer og udförer alt i Stilhed og fortæller det först naar det omtrent er ordnet. Onkel og Anna sender Dig kjærlige Hilsener ved Din hengivne Faster Vilhelmine Skovgaard.

Caspius Have af 8 Juli 1888

Derfor

Min gode Gæst! Det var en Skye
Sparformulighed der fik mig til ikke at skrive
de Onkel og Annes brev, thi jeg ^{fejlede} ~~fejlede~~ Dig
jo allerede den Gang Brev, men jeg mente
Du skulde ikke have saa meget paa en Gang,
men nu faar Du jo rigtignok dette Brev
meget senere end det den Gang var min
Aftening. Vi har haft en rigtig Tid her
i Caspius Have, her har vort af og af
nu meget smukt, og i den fineste Tid
har vi haft en rigtig Sommer varme,
som meldest 23 o 24 Grader i Skjuggen, daer
nok den som vander sig ved den Varme, men
Onkel og jeg synes det er rovt at kinde
føle man har Sommer, det blev dog ikke
saa ofte her hjemme. Det kan nok vore
at disse varme Dage flere Gange har lobbet
mig fra at skrive, jeg fandt at jeg ikke var
oplagt til at skrive, men Sandheden var, at
jeg ^{det er jeg med} var ~~var~~ ^{dovent}, jeg vilde hellere vide af dine
og indsejge og nøde alt det Skrumningspille
som Naturen giver paa saadanne Dage, eller

of jao, hane al der beide jone ingezen Tanteke voortdoet,
 die j'of god ebbe toechen, al wil j'ie ebbe toezien Tanteke
 iend i Toorn of Regel, jao ten kinde metkinnen,
 die elken naar Tanteke flet i kinde en son j'ie
 de kille velle de van de megal flet kor Die
 korene Jockere, j'og wat ebbe j'of de fote kore
 for Die naar j'og l'ofte en Coloren i Cijpiten
 j'og in fidee mangel gangen al Die kore l'of j'ie l'of
 al Cijpiten j'og vi. J'og kore in fidee of glad
 wil Dit Boek kore, al er j'ie kore l'ofte al wile
 Die kor al god, of j'ie al Die wil roer f'ofte
 of j'og de f'ofte kore naar f'ofte de kore
 al die, j'og j'of f'ofte naar de al die wil kore kore
 j'ogale of f'ofte f'ofte. of Die kore
 naar f'ofte kore, j'og al die kore kore al j'ogale
 j'og maethe kore i Kone. al die kore, al die
 f'ofte kore i Die kor vi al die kore f'ofte kore
 in die kore Regel god ebbe maethe kore
 f'ofte kore al kore vi toezien t'ie. J'ogale
 kore, kore de f'ofte of kore kore kore kore,
 al kore megal kore f'ofte of kore f'ofte kore
 naar kore kore kore kore kore kore kore, kore
 of kore, naar kore kore kore kore kore
 of kore al kore kore f'ofte of kore en kore

Jæmme Dag deng. Cathrine til hende med Løjs-
 for. Sagen blev hien til Cathrine til Jæmme og Jæ-
 phed hien eller Jæmme med Løjs i Løjs-
 Vi kommer ikke til at se Jæmme men til Cathrine
 i Løjs med thi efter denne Jæmme blev hien til
 Løjs, men det var dog vist at Jæmme var
 og Jæmme kommer til at Jæmme til Løjs
 til at Jæmme til at Jæmme, kan komme vid og Jæmme
 Jæmme til Løjs eller Jæmme Jæmme Jæmme
 ene Jæmme. ¹⁰ I Jæmme om at Jæmme kan Jæmme
 hien Jæmme: Det Jæmme af Løjs, en Jæmme
 kan Jæmme Løjs, at Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme, thi Jæmme har Jæmme Løjs til at
 Jæmme Jæmme, Jæmme Jæmme Jæmme, den Jæmme
 Jæmme Jæmme, Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme kan Jæmme af Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme af den Løjs til at Jæmme af Jæmme
 til Jæmme med Løjs i Jæmme til Jæmme Jæmme
 en Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme af alle Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme i en Jæmme Jæmme, Jæmme Jæmme
 af Jæmme af Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme
 Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme Jæmme

Jouu det er misiligt, men det Di at denne Skroben
drober Aand og Tanke, kan haanden de ikke saa
hæst i det Værk hvor alt det Underordnede er gjort
med Trofast og Sandhed, jeg spørger hvem thi det
kan jo være jeg vil ikke forstaa det, men jeg har
troet herpaa og tænkt mig at det var det skæbne man
skulle have til og som en Gang vilde blive udel
Derfor Di en Gang imellem vil finde os et Brevkort
saa vi kan se hvordan Di har det saa vilde vi være
glade derfor, det er jo ikke altid man kan have Tid
eller Lyst til at skrive lange Breve men naar
saa det kan saa vide hvordan de kjære Forvandre
har det, saa kan man tænke paa dem med mere
Oase. Cathrine har vel fortælt Dig at hien til
Oktobers ligger fra Losös til Fri Maribo, det kan
mække være meget godt for hende hien kommer
sikkert til at føle et mere stille og en kildindtil
og hien vil vel ogsaa faa alvorligere Indvirkning
hos Losös hien har sagt saameget fra Hjemmet
thi vi vilde alle have fat i hende, jeg tror det er Trængsel til
at gjøre noget aflyst og Længsel efter at være noget for andre det herjend
hender Tanker og hien vil vist blive meget for sin Maribo, men
hien er en mekvordig høflig og kendselig Karakter hien besøger
meget og vil føle alt i Lighed og forlader det først naar det er umuligt at
være med. Annel og Anna finder Dig kjærlig. Helene vil Din kære og vil
allermest hilsen